

REPUBLIKA HRVATSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B

Broj: I Kž 167/2020-4

R E P U B L I K A H R V A T S K A
R J E Š E N J E

Vrhovni sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Vrhovnog suda Ane Garačić, kao predsjednice vijeća, te dr. sc. Zdenka Konjića i Perice Rosandića, kao članova vijeća, uz sudjelovanje više sudske savjetnice Sande Bramberger Ostoić, kao zapisničarke, u kaznenom predmetu protiv optužene S. S., zbog kaznenog djela iz čl. 110. Kaznenog zakona ("Narodne novine" broj 125/11., 144/12., 56/15., 61/15., 101/17. i 118/18. – dalje u tekstu: KZ/11.), odlučujući o žalbi optuženice podnesenoj protiv rješenja Županijskog suda u Varaždinu od 21. siječnja 2020. broj K-20/2019-95, u sjednici održanoj 9. travnja 2020.,

r i j e š i o j e:

Odbija se žalba optužene S. S. kao neosnovana.

Obrazloženje

Prvostupanjskim rješenjem Županijskog suda u Varaždinu na temelju članka 431. stavak 3. Zakona o kaznenom postupku ("Narodne novine" broj 152/08., 76/09., 80/11., 121/11. – pročišćeni tekst, 91/12., 143/12., 56/13., 145/13., 152/14., 70/17. i 126/19. - dalje: ZKP/08.) odbijen je prijedlog optužene S. S. za izdvajanje kao nezakonitih dokaza zapisnika o očevidu od 16. veljače 2019., zapisnika o očevidu od 17. veljače 2019., službene zabilješke o prisustvovanju obdukciji od 19. veljače 2019., nalaza i mišljenja vještaka dr. A. K. od 20. veljače 2019. i nalaza i mišljenja vještaka dr. J. Š. od 25. ožujka 2019.

Protiv tog rješenja žalbu je podnijela optuženica po branitelju K. G., zbog bitne povrede odredaba kaznenog postupka te pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, s prijedlogom da se pobijano rješenje preinači na način da se iz spisa predmeta kao nezakoniti dokazi izdvoje predloženi dokazi.

Spis predmeta je, sukladno članku 495. u vezi s člankom 474. stavak 1. ZKP/08., dostavljen Državnom odvjetništvu Republike Hrvatske.

Žalba nije osnovana.

U svojoj žalbi optuženica ostaje kod stavova izraženih u prijedlogu za izdvajanje dokaza držeći da je prvostupanjski sud pogrešno zaključio da zapisnik o očevidu od 16. veljače 2019. nije nezakonit dokaz. Smatra da se u stvarnosti, u odnosu na škrinju u kojoj je nađeno mrtvo tijelo J. D., radilo o pretrazi, koja nije izvedena zakonito obzirom da nisu bili prisutni svjedoci pretrage. Žaliteljica drži kako je pogrešno prvostupanjski sud zaključio da je očevid izveden kao hitna dokazna radnja, a povezano sa takvim zaključkom suda da sud nije dao valjane i dostatne razloge koji opravdavaju provođenje konkretnog očevida kao hitne dokazne radnje.

Protivno navodima žalbe, i prema ocjeni Vrhovnog suda Republike Hrvatske, kao drugostupanjskog suda, pravilan je zaključak prvostupanjskog suda da je očevid od 16. veljače 2019. proveden zakonito, pa stoga zapisnik o očevidu od 16. veljače 2019., a slijedom toga niti zapisnik o očevidu od 17. veljače 2019., službene zabilješke o prisustvovanju obdukciji od 19. veljače 2019., nalaz i mišljenje vještaka dr. A. K. od 20. veljače 2019. te nalaz i mišljenje vještaka dr. J. Š. od 25. ožujka 2019. nisu nezakoniti dokazi, te da nema mjesta njihovom izdvajanju, kako je to predložila optuženica. Za ovakav svoj zaključak prvostupanjski je sud dao valjane, potpune i jasne razloge koje u cijelosti prihvaća i ovaj drugostupanjski sud.

Prvenstveno, a što je ispravno utvrdio prvostupanjski sud, radnja pretrage, kako je to propisano člankom 240. stavak 2. ZKP/08., poduzima se radi pronalaženja počinitelja kaznenog djela, predmeta ili tragova važnih za kazneni postupak, kad je vjerojatno da se oni nalaze u određenom prostoru, kod određene osobe ili na njezinom tijelu. Nije upitno da je za zakonito provođenje pretrage potrebno ispunjenje više uvjeta, od kojih je jedan i prisutnost dvojice svjedoka. Nedvojbeno je i kako je radnja pretrage doma i drugih prostora поближе definirana od članka 252 do članka 256. ZKP/08. Sa druge strane, prvostupanjski sud je ispravno uputio kako se očevidom, na temelju članka 304. stavak 1. ZKP/08., činjenice u postupku utvrđuju ili razjašnjavaju opažanjem vlastitim osjetilima i njihovim pomagalima. Prvostupanjski sud je također utvrdio kako očevid, na temelju članka 212. stavak 2. ZKP/08., može biti proveden kao hitna dokazna radnja koju provodi državni odvjetnik ili policija.

Uzevši u obzir okolnosti konkretnog slučaja, prema stavu prvostupanjskog suda, a što u cijelosti prihvaća i ovaj drugostupanjski sud, u odnosu na škrinju u kojoj je zatečeno mrtvo tijelo J. D., dana 16. veljače 2019. zakonito je proveden očevid te nije bilo potrebe za provođenjem pretrage kako to pogrešno upućuje žaliteljica.

Naime, tumačenjem članka 240. stavak 2. ZKP/08. za zaključiti je da se radnja pretrage poduzima onda kada postoji osnova sumnje da će se u određenom prostoru, kod određene osobe ili na njezinom tijelu pronaći predmeti ili tragovi važni za kazneni postupak, dakle oni za koje se prije poduzete radnje pretrage ne zna ili barem ne zna sa potrebnom izvjesnošću, nego se otkriju tek prilikom pretrage.

U ovom predmetu nedvojbeno je da se za okolnost da se u škrinji koja se nalazi u obiteljskoj kući u P., nalazi mrtvo tijelo ženske osobe doznalo 16. veljače 2019. oko 12,10 sati. Tada je policijski službenik M. V. došao na navedenu adresu prema dojavi da je u kući, u škrinji, nađeno mrtvo žensko tijelo. U skladu sa ovlastima koje ima kao policijski službenik, na temelju članka 74. stavak 1. Zakona o policijskim poslovima i ovlastima, na poziv K. D. S. ušao je u kuću, gdje mu je pokazana predmetna škrinja kao i njezin sadržaj, a o čemu je

policijski službenik obavijestio OKC Policijske uprave međimurske. Po otkriću, mjesto događaja je osigurano, te su iza 16,00 sati na navedenu adresu pristupili dežurna zamjenica županijske državne odvjetnice u Varaždinu, zajedno s policijskim službenicima i kriminalističkim tehničarima PU međimurske te uz sudjelovanje sudskog vještaka za medicinu i patologiju obavili očevid na spomenutoj škrinji, o čemu su sastavili i zapisnik.

Slijedom ovih utvrđenja, koje načelno niti žaliteljica ne dovodi u pitanje, o mrtvom tijelu u škrinji se doznalo već oko 12,10 sati 16. veljače 2019., pa nije bilo potrebno naknadno provoditi i pretragu radi otkrivanja sadržaja škrinje. Valjalo je provesti očevid kako bi se fiksirali svi dokazi koji se mogu utvrditi ili razjasniti opažanjem osoba koje po svojoj funkciji i stručnom znanju, očevidu prisustvuju. Pri tome, niti okolnost da se očevid vrši u zatvorenom prostoru u dijelu kuće koje služi za stanovanje, a niti činjenica da je u preostalom dijelu kuće vršena zakonita pretraga, ne dovodi u pitanje zakonitost provedenog očevida kao hitne istražne radnje koju je valjalo provesti žurno. Naime, imajući u vidu činjenicu da se radi o škrinji koja je u vrijeme očevida još dijelom zaleđena, a odmrzavanjem sadržaja škrinje nepovratno bi moglo doći do gubitka podataka o tragovima i zatečenom stanju dokaza, bilo je nužno izvršiti očevid kako je to predviđeno člankom 212. st. 2. ZKP/08.

Stoga nema nikakve dvojbe da je u konkretnom slučaju očevid proveden zakonito, o čemu je sastavljen i zapisnik koji, kako je to ispravno utvrdio prvostupanjski sud, nije nezakoniti dokaz. Jednako tako, obzirom na ispravan zaključak prvostupanjskog suda o zakonitosti provedenog očevida, niti ostali dokazi koji su uslijedili nakon tog očevida, čije izdvajanje je optuženica predložila, nisu nezakoniti dokazi.

Uzevši u obzir sve navedeno, i Vrhovni sud Republike Hrvatske drži kako dokazi čije izdvajanje okrivljeni predlaže nisu nezakoniti dokazi te nije bilo mjesta njihovom izdvajanju jer su pribavljeni po ovlaštenim tijelima i u propisanoj proceduri.

Stoga, budući da žalbenim navodima optužene S. S. nije dovedena u sumnju osnovanost pobijanog rješenja niti su u pobijanom rješenju ostvarene povrede na koje sud drugog stupnja sukladno članku 494. stavku 4. ZKP/08. pazi po službenoj dužnosti, na temelju članka 494. stavka 3. točke 2. ZKP/08. odlučeno kao u izreci ovog rješenja.

Zagreb, 9. travnja 2020.

Predsjednica vijeća:
Ana Garačić, v.r.